

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 12.220 van 3 juni 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 april 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
*“Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Mosul (Centraal-Irak). U zou gans uw leven in Mosul in de wijk Nabi Younis hebben gewoond. Uw vader zou aangesloten zijn geweest bij de ‘Jash’, een aan het regime van Saddam Hussein gelieerde Koerdische militie. U verklaarde uw land te hebben verlaten omwille van de problemen die u had in Mosul.
Uw problemen zouden enerzijds het gevolg zijn van de voormalige Baath-activiteiten van uw vader. Anderzijds verklaarde u problemen te hebben gekend tengevolge uw werk als automecanicien en omwille van het feit dat u als Koerd in Mosul werd geïsoleerd. U verklaarde dat uw vader in mei 2004 om het leven kwam nadat onbekenden handgranaten naar jullie huis gooiden. In 2005 zou uw broer na een ruzie met uw moeder het ouderlijk huis hebben verlaten. Tot op vandaag zou u niets meer van hem hebben vernomen. U zou als automecanicien hebben gewerkt in de wijk Sina’a in Mosul. U verklaarde regelmatig door klanten van Arabische origine te zijn lastiggevallen. Op 15 februari 2007 zou u door*

gewapende mannen zijn ontvoerd. U zou geblinddoekt naar een kelder zijn gebracht. Uw ontvoerders zouden u met de dood hebben bedreigd indien u hen binnen de vijf dagen geen 10.000 dollar losgeld zou betalen. De volgende ochtend zou u in de buurt van uw huis zijn vrijgelaten. De ontvoerders zouden u hebben meegedeeld dat zij met u contact zouden opnemen. Na deze gebeurtenis zou u besloten hebben Irak te verlaten. U zou bij een vriend in het dorp Khanke zijn ondergedoken.

Op 27 februari 2007 zou u Mosul hebben verlaten en via Zakho naar Turkije zijn gevlucht. Op 7 maart 2007 zou u Turkije hebben verlaten en naar België zijn gekomen. U zou op 25 maart 2007 in België zijn aangekomen. De volgende dag, op 26 maart 2007, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Uw moeder zou momenteel bij uw zus in de wijk Karama in Mosul verblijven.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Dient te worden opgemerkt dat er getwijfeld kan worden aan uw beweerde afkomst uit Mosul in Centraal-Irak. Zo is uw kennis over Mosul, waar u ongeveer 24 jaar zou hebben gewoond, uiterst beperkt. Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal (CGVS) werd u gevraagd welke de omliggende of aangrenzende wijken zijn van de wijk Nabi Younis waar u gans uw leven zou hebben gewoond. U gaf volgende drie wijken op. Namelijk Hay (=wijk) Al Maliya, Hay Bath en Hay Zuhoor (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat uw antwoord onvolledig en deels foutief is.

Voorts is het merkwaardig dat u slechts drie wijken bij naam kon noemen die aan de andere kant van de Tigris zijn gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bovendien ligt de door u vermelde wijk Al-Arabi aan dezelfde kant van de Tigris als Nabi Younis. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseerde bevindt zich in het administratief dossier.

Verder bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat het voormalige Saddam ziekenhuis na de val de naam As Salam kreeg. U lokaliseerde dit ziekenhuis in de wijk Majmu'a. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat dit ziekenhuis in het district Wahda is gelegen wat zich bovendien op een behoorlijke afstand van Majmu'a bevindt.

Verder kon u slechts één concreet voorbeeld geven van incidenten of explosies die sinds de val van het regime van Saddam Hussein in 2003 in uw wijk hebben plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Vervolgens bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat er zich op de weg naar Erbil een kantoor van de Koerdische Partij bevindt. Gevraagd echter of u enkele andere kantoren van Koerdische Partijen in Mosul kon lokaliseren, moest u wederom het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Tijdens het interview voor het CGVS werd u gevraagd welke wijken u passeerde (routebeschrijving) indien u van het ouderlijk huis in Nabi Younis naar uw zus in de wijk Karamah op bezoek ging. U verklaarde toen het volgende: “Als men Nabi Younis verlaat

komt men in Hay Maliya, daarna gaat men naar Hay Zuhoor, daarna komt men in Hay Arabi alvorens in Hay Karama aan te komen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11+bijhorend plannetje). Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat de wijk Arabi helemaal niet in de omgeving ligt van Hay Karama, maar veel noordelijker is gelegen. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseerde bevindt zich in het administratief dossier. Ook de wegbeschrijving van uw huis in Nabi Younis naar de wijk Sina'a is uiterst merkwaardig. Zo verklaarde u dat u van Maliya, naar Zuhoor en daarna naar Arabi ging om tot slot in de wijk Sina'a aan te komen (zie gehoorverslag CGVS, p.12 +bijhorend plannetje) Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de wijken Zuhoor en Arabi, zoals u beweerde, zich niet in de directe omgeving van de wijk Sina'a bevinden.

Verder beweerde u verkeerdelijk dat de wijk Baladiyat aan de weg naar Kirkuk ligt (zie gehoorverslag CGVS, p.11). De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseerde bevindt zich in het administratief dossier.

Tot slot dient in dit verband te worden opgemerkt dat u er in het geheel niet in slaagde uit te leggen hoe men (via welke wijken, straten,...) van uw wijk naar de het commerciële centrum (de wijk Dawassa) in Mosul gaat (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Evenmin slaagde u erin een beschrijving te geven van de wijken die men dient te passeren als men van de wijk Nabi Younis naar de rivier de Tigris loopt (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

Voorts is het uiterst merkwaardig dat u niet één lokale televisiezender die na 2003 in Mosul werd opgericht bij naam kon noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Vervolgens bleek u nooit eerder gehoord te hebben van de moskee 'Ummayyad', nochtans goed gekend bij de inwoners van Mosul en kon u niet antwoorden toen u werd gevraagd of er in Mosul kloosters zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 14-15).

U noemde verder drie namen van hotels die men in Mosul kan aantreffen. Gevraagd echter in welke wijken deze hotels liggen, kon u wederom niet antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 13).

Verder wist u niet waar het hoofdkantoren van 'Al AMN' (=veiligheidsdienst) ten tijde van het regime van Saddam Hussein was gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p.15) en zei u foutief dat de telefooncode van Mosul 50 is (zie gehoorverslag CGVS, p.17). De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseerde bevindt zich in het administratief dossier.

U verklaarde in Irak in het bezit te zijn geweest van een rijbewijs en een rijbewijs bij de Verkeersinstantie in Mosul moet aanvragen. Toen hierop werd gevraagd waar de Verkeersinstantie zich in Mosul precies bevindt, moest u wederom het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.17).

Voorts is het uiterst vreemd dat u slechts een drietal voorbeelden kon geven van namen van inwoners uit uw wijk in de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Irak (zie gehoorverslag CGVS, p. 15).

Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u wel over enige kennis over Mosul beschikt maar deze is echter ontoereikend voor iemand die beweert zijn hele leven in Mosul te hebben gewoond. Hierdoor kan ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas dat zich immers volledig in Mosul zou afspelen.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u ook geen enkel begin van bewijs aangaande uw identiteit en afkomst uit Mosul heeft neergelegd."

4.1. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing enkel wordt gemotiveerd door de overweging dat er getwijfeld kan worden aan zijn beweerde afkomst uit Mosul in Centraal-Irak, gezien zijn kennis over Mosul, waar hij 24 jaar heeft gewoond, uiterst beperkt zou zijn.

De bestreden beslissing somt verschillende voorbeelden op van zaken waarover verzoeker foutieve of onvolledige antwoorden gaf, doch verzoeker brengt hiertegen in dat het onverklaarbaar zou zijn, wanneer hij niet uit Mosul afkomstig zou zijn, dat hij over heel wat realia die in de bestreden beslissing niet worden aangestipt wel juiste en volledige antwoorden heeft gegeven. Zo is hij in elk geval in staat om verschillende wijken van Mosul bij naam te noemen, weet hij de nieuwe naam van het Saddam-ziekenhuis, somt hij

verschillende gebouwen op in zijn wijk, kan hij de andere Koerdische wijken in Mosul aangeven, kan hij vrij volledige en coherente informatie geven over de bruggen over de Tigris, kan hij een aantal straten vermelden, een aantal bekende personaliteiten geven van de Baathpartij in Mosul, weet hij waar de universiteit gelegen is, waar er omwallingen zijn en kan hij ook een aantal hotels en belangrijke personen opnoemen.

Verzoeker verklaart dat hij zal trachten zo snel mogelijk een aantal documenten uit Irak te laten toezenden waaruit blijkt dat hij wel degelijk van Mosul afkomstig is.

Hij wenst toe te voegen dat hij bij het interview voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) bijzonder nerveus was en dat deze stress hem meermaals parten heeft gespeeld bij de reproductie van de juiste namen en achtergronden uit zijn stad.

Verzoeker vraagt om deze redenen de bestreden beslissing te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, minstens de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak over te maken aan het CGVS voor verdere afhandeling.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn beweerde afkomst en identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. Verzoeker, wiens asielaanvraag dateert van 26 maart 2007, toont evenmin aan, bij het verhoor op het CGVS noch in het verzoekschrift, dat hij enige poging zou hebben ondernomen om documenten aangaande zijn identiteit te bekomen. Dit klemt des te meer daar verzoeker bij het CGVS op 13 februari 2008 verklaarde dat (i) hij zijn nationaliteitsbewijs en rijbewijs thuis achterliet (*Ibid.*, p.4) (ii) hij af en toe belt met zijn oom in Irak, dewelke tevens de broer is van zijn moeder (*Ibid.*) (iii) deze oom af en toe naar Mosul gaat (*Ibid.*) (iv) hij zou proberen zijn nationaliteitsbewijs en rijbewijs neer te leggen, nadat hem herhaaldelijk op het belang hiervan werd gewezen (*Ibid.*, p.18).

Aangaande verzoekers argument dat hij nerveus was tijdens het interview bij het CGVS dient te worden opgemerkt dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit niet in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een correct antwoord kan formuleren op bepaalde algemene kennisvragen aangaande zijn voorgehouden regio van afkomst. Bovendien duidt verzoeker, die beweert gedurende 24 jaar in Mosul te hebben gewoond, niet nader op welke punten zijn beweerde nervositeit zijn verklaringen zou hebben beïnvloed en bevat het verhoorverslag geen aanwijzingen van moeilijkheden, behoudens dat hij aangaf een 'grote verkoudheid' te hebben (*Ibid.*, p.14), waarbij tevens wordt vastgesteld dat op een aantal vragen wel gedetailleerde informatie kon verstreken.

Verzoeker weerlegt voor het overige de bestreden motivering niet, zodat deze als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad wordt overgenomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing in aanmerking neemt dat verzoeker over enige kennis beschikt over Mosul. Dat hij wel kon antwoorden op een aantal van de gestelde vragen bij het CGVS, doet echter geen afbreuk aan het feit dat van verzoeker, die beweert gedurende zijn hele leven in Mosul te hebben gewoond en gewerkt, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een correct en volledig antwoord kan formuleren op de gestelde vragen met betrekking tot (i) de omliggende of aangrenzende wijken van de wijk waar hij zijn hele leven woonde (ii) de wijken aan de overzijde van de Tigris (iii) de ligging van het ziekenhuis 'As Salam' (iv) incidenten of explosies die in zijn wijk plaatsvonden na de val van het regime in 2003 (v) de kantoren van de Koerdische partijen in Mosul (vi) de route die hij aflegde wanneer hij van het ouderlijk huis naar zijn zus in Kamarah op bezoek ging (vii) de route van zijn huis naar Sina'a, waar hij beweerde te werken (viii) de wijk Baladiyah (ix) de route van zijn wijk naar het commerciële centrum in Mosul (x) de wijken tussen zijn wijk en de Tigris (xi) de lokale tv-zenders (xii) de moskee 'Ummayyad', dewelke goed gekend is bij de inwoners van Mosul (xiii) het al dan niet bestaan van kloosters in Mosul (xiv) de ligging van de drie door hem genoemde hotels (xv) de hoofdkantoren van de veiligheidsdienst ten tijde van het regime van Saddam (xvi) de telefooncode van Mosul, hetgeen des te meer klemt daar hij, blijkens het dossier, de telefooncode van Dohuk wel blijkt te kennen (*Ibid.*, p.4) (xvii) de plaats waar hij zijn rijbewijs zou hebben afgehaald (xviii) namen van inwoners uit zijn wijk in de

periode voorafgaand aan zijn vertrek. Dit alles klemmt des te meer daar verzoeker, ondanks zijn verklaring dat hij sinds hij heel jong was en tot aan zijn vertrek werkte als automechanicien (*Ibid.*, p.3), slechts twee namen kon geven van collega's (*Ibid.*, p.16).

Het voorafgaande in acht genomen, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst uit Mosul. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich daar zouden hebben voorgedaan en kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden, bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Aangezien de veiligheidssituatie in Mosul bijzonder slecht is, er regelmatig aanslagen en geweldplegingen voorkomen die mensenlevens kosten en waartegen de autoriteiten niet opgewassen zijn, vraagt verzoeker in ondergeschikte orde hem het statuut van subsidiair beschermde toe te kennen.

5.2. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst van Mosul (zie sub 4.2), toont hij niet aan dat er in zijn hoofde aldaar een reëel risico zou bestaan op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 en kan hem de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 juni 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.